

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 222/21
V Lucemburku dne 16. prosince 2021

Rozsudek ve věci C-203/20
AB a další

Zásada *ne bis in idem* nebrání vydání evropského zatýkacího rozkazu vůči osobám obžalovaným z únosu syna bývalého slovenského prezidenta

Zastavení trestních stíhání z důvodu amnestie a její zrušení nejsou překážkou pro vydání zatýkacího rozkazu, jelikož vnitrostátní soudní orgány ještě nerozhodly o trestní odpovědnosti obviněných

Bývalí členové slovenské informační služby jsou na Slovensku obžalováni z toho, že se v roce 1995 dopustili řady trestných činů, včetně únosu osoby do ciziny, jehož obětí byl syn slovenského prezidenta, který byl tehdy ve funkci.

Dne 3. března 1998 vyhlásil slovenský předseda vlády, který v té době vykonával prezidentské pravomoci z důvodu skončení funkčního období slovenského prezidenta, na tyto trestné činy amnestii. Trestní řízení zahájená ohledně dotčených trestných činů byla tedy dne 29. června 2001 pravomocně zastavena. Toto zastavení trestních stíhání mělo podle slovenských právních předpisů účinky zprošťujícího rozsudku.

Usnesením ze dne 5. dubna 2017 zrušila tuto amnestii Národní rada Slovenskej republiky (Národní rada Slovenské republiky). Ústavní soud Slovenskej republiky (Ústavní soud Slovenské republiky) poté rozhodl, že toto usnesení je v souladu s Ústavou. Trestní řízení, která byla zastavena na základě amnestie, tedy byla znovu zahájena.

Okresní soud Bratislava III (okresní soud v Bratislavě III, Slovensko), u kterého probíhají tato řízení, má v úmyslu vydat vůči jednomu z obviněných evropský zatýkací rozkaz. V této souvislosti se Soudního dvora táže, zda vydání takového evropského zatýkacího rozkazu na jedné straně a zrušení amnestie na straně druhé jsou za okolností projednávané věci slučitelné s unijním právem, a konkrétně s Listinou základních práv Evropské unie. Slovenský soud zakládá své pochybnosti zejména na zásadě *ne bis in idem*¹, jelikož trestní řízení zahájené proti dotčené osobě za dotčené trestné činy již bylo pravomocně zastaveno.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr nejprve uvádí, že **na spor ve věci v původním řízení se vztahuje unijní právo, jelikož rámcové rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu²**, a tedy ustanovení Listiny upravující zásadu *ne bis in idem*, která je provedena mimo jiné rámcovým rozhodnutím, **se mohou použít na řízení o vydání evropského zatýkacího rozkazu, které slovenský soud zamýšlí zahájit.**

Poté Soudní dvůr připomíná, že **zásadu *ne bis in idem* lze uplatnit pouze v případě, že trestní odpovědnost dotčené osoby byla zkoumána a že vůči ní bylo přijato rozhodnutí.** Pouze takový výklad je totiž v souladu s legitimním cílem zabránit beztrestnosti osob, které spáchaly trestný čin.

¹ Podle této zásady nesmí být nikdo stíhán nebo potrestán v trestním řízení za čin, za který již byl v Unii osvobozen nebo odsouzen konečným trestním rozsudkem podle zákona.

² Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy – Prohlášení některých členských států k přijetí rámcového rozhodnutí (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

V této souvislosti Soudní dvůr konstatuje, že rozhodnutí ze dne 29. června 2001, kterým byla zastavena trestní stíhání zahájená proti dotčeným osobám, má podle slovenského vnitrostátního práva účinky zprošťujícího rozhodnutí.

Soudní dvůr má však za to, že bez ohledu na povahu a účinky tohoto rozhodnutí ve slovenském právu ze spisu, který má k dispozici, podle všeho vyplývá, že **účinkem tohoto rozhodnutí bylo pouze zastavení výše uvedených trestních stíhání ještě před tím, než slovenské soudy mohly rozhodnout o trestní odpovědnosti stíhaných osob.**

Za těchto okolností Soudní dvůr rozhodl, že **zásada *ne bis in idem* nebrání vydání evropského zatýkacího rozkazu proti dotčeným obviněným, jelikož rozhodnutí ze dne 29. června 2001 bylo přijato před posouzením jejich trestní odpovědnosti.**

Nakonec Soudní dvůr konstatuje, že vnitrostátní právní předpisy, které upravují postup legislativní povahy týkající se zrušení amnestie, jakož i soudní řízení, jehož předmětem je přezkum souladu tohoto zrušení s Ústavou, nepředstavují uplatňování unijního práva, takže tato řízení nespádají do jeho působnosti.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.